

J. H. Eukon aulisto

J. H. Eukko : Lastenlauluja
(käräjäkirjasto)

Koulutiellä.

"Kas kananvarasta! Miss' onpi lakkis,
ja minne jäi sun nukkaviera takkis?
Ehk' on ne tuolla ohrapellolla
Pelottamassa varispiloja
Miks' et jo jäänyt itsekin sã sinne,
Sã galjasjalka? Herjihin vai minne
Sã tuonlaisena aiot kulkea?" -
Niin jilkkaa Mikko. Paavo kuulee tuota,
Ei enempää hän parjausta ruota,
jo nyrkki nousee - mutta laskee jälleen:
Ei tappele hän koulun kulkien;
Hän vertainen on kunnan veikkojen,
jos köyhäkin - ei suuta tyhmemmälleen.

Ruuti E.

Mummon satu

1.

Mumma on niin satumaisia täynnä,
Että kuin lähde hän pilpuaa.
Lähteestään nuron viisepi,
Mummokin kertoa pilpattaa.

Kertoilee elämän kevähästä:
Sankarit kaikk'ovat kuin kuninkaat,
Prinsessoita ovat neitoset kaikki,
Kuin jalot, kaunikit, valtiaat.

Taistelerat hyvän, kaunihin tähden,
Että isännän ilon, kunnian saa,
Kuin hyvän vallassa nousevat loistoon.
Vaan jopa lapsiakin nukuttaa.

2.

Mumma kertoi: „Päivänrinne aukasensi kukan,
Siitä enkel' lensi, nosti nurmen ylle aukon.
Lensi sitten yli maitten lailla jikkus perhon,
Kutoi luonnon hartiolle soman kukka verhon.

Ensin kauneutta, sitten rikkautta nousi,

Linnut lauloi, vetten yli joutsenparvet nousi,
Kunnes kesän kaunis väsyi kultaa kukkimasta,
Kurmi raipui nukkumahan tästä maailmasta.

Tunli tunti nukkuvasta, lausui: nouset kerran
Puettuna morsiaaks' suuren armoherran.

Morsian nyt viinehtäpi valkovaipan alla,
Herättävä Herran silmä valoo taivahalla."

Mummon satu.

Mummo kertoi, kuinka muinen
Väinämöinen sulosainen
Laulut laitto lapsilleen,
Keksi kumman kantelensa,
Soitti: kuuli oravaiset,
Pikku linnut kaikenlaiset;
Kuuli karhut kankahalla,
Kuu ja tähdet taivahalla;
Paasi gaukkui riemumulla,
Kun sai Suomen soiton kulla.
Kuuli kaikki Suomen kansa,
Ilot' itki kumlessansa,
Soiton painoi sydämiinsä,
Sulki soittajan syliinsä.

Mummo kertoi paljon muuta -
Kaurukunkin oti punta: -
Pohjan neidest' ihanasta,
Ruttakankaan kantojasta;
Jlmarisen ihmetöistä,
Lemminkäisen leikkilöistä.
~~Mutta~~ ^{Mutta} ~~no~~ ^{jo} ~~lähti~~ ^{tulla}
Kiekumaan nyt, tuntu lulla?

Maisteri-Nikko.

Nikko jo kelpaa opettajaksi,
kun kävi koulussa päivää kaksi.
Hän rillit ja nallit
ja maisterin mallit
tyt käyttää
ja näyttää
Kuin maisterikin.
Hän ainoastaan
tyt punttun, niin -
Hän punttun oppia vaan.

Kyykkyn lapset.

Oli Kyykkynen, hyvä Kyykkynen,
Sillä lapsia kaksi.

Emo lauleli, hoiti, hoivasi
Lapset suuremmaksi.

Kasori gienonen siipi,

Lapset oksalle siipi:

Sitä läksivät, emon jättivät.

Siipi ilmoja luisti,

Emo itki kun muisti.

Ringissä.

Hei, näin nyt pyöritään,
Nyt pyöritään ja hyöritään.
Kaiku kerätyksessä
Linnun laulu puussa,
Leikki niinkuin lehti puussa!

Hei vaan! nyt riemutaan,
Nyt riemutaan ja riehutaan.
Taan jos sisko, veikko
Raatin superkeikkaa,
Autta! - autetaan se seikka.

Hei vaan nyt vauhdissaan,
Nyt vauhdissaan, vaikk' ympär' maan!
Aynnä ystäryksin
Käymme käsityksin,
Täin on hauskeempi kuin yksin.

Pikkuvanva.

1.

Elä itke, äidin^u vanva,
Isän pieni kuttamuru
Eihän itke Ellin vanva,
Vaikk' ois kuinka suuri suru.

Toivo äiti vanvastansa,
Toivo - tiesi oikein mitä;
Suureksi voit kasvaa kanssa,
Koska isä lahtoo sitä.

Taan jos kävis toivominen,
Niin ois armahinta meistä,
Että loppuis tunteminen,
Voisit astua ja seistä.

2.

Vähdy muori nurmilintu,
Äidin sydänpäpynen,
Isän onnen omenainen,
Siskon sirkkulintunen,
Veikon kuulun kullatolki,
Mummon sakermurunen,
Ulkovaarin ulpukainen,

Tädin pieni tähtäinen,
Ledän silmä, surun sulo,
Talon toivo, armas ilo -
Onpas nimittäin onnisella.'

Luminkka.

Heis, lumimies,
Mihin sotamies?
Tässä sytyy suuri sota
Vasten Tairast, aurinkata.
Parastasi koita,
Kuole taikka voita!

Jääsydämin
Taisteletkin!
Tairas lämpösäteitänsä
Läikkyy, suikkuu helmiänsä.
Rokkaa on koittaa
Tairastakin voittaa.

Onneton mies,
Jääsotamies!
Talven valtaa quattaessa,
Taipuu jäivän paak^{seu}issa,
Taipuu rankka vainen,
Kuin kuin joukahainen.

Ankat nurassa.

"Toi tuhma anka, tuhmanen!"
Niin tölin Tuomas noitti.
Hän joukkoo lie viisasten,
Kun anka raukan voitti.
Tip tip, tuhmat ankan lapset,
Viisakat on harmaahapset!

On kotivirta matala,
On vilpas vaikka kaita.
On armas kotimaailma,
Ei kaukana sen laita.
Hukkis pienet kotihinne,
Lauret soitaa vaikka minne!

Sell' itkee veikko rannalla -
Mit' itket, armas veikko? -
Sit' ett' et virtaa seurata
Voi kansas? - olet heikko?
Hukkis pienet kotianne,
Sell' on pikkus maailmanne!

Myllypuro.

2.

Lirin lirin, linkas puro,
Sin' et seisot niinkuin puro:
juokset ahkerasti,
Helkyt sointuvasti,
Väsytättä meren rantaan asti.

Vesi ryöppyyää kuin jyrä,
Mylly pyörii, jyrän jyrä;
Tekee juuvää, myötä
Virran kanssa työtä,
Vaan ei kukista se virran myötä.

Tolskis lapset pulmusiksi
Molskis villan valkoisiksi.
Huuhdo rantojamme;
Kasta kukkiamme,
Pysy virta, jysy vallassamme. !

Marakatti.

On ulkomaalla marakatti,
Mies kanneksii sen maailmaan,
ja moni Metti sekä Matti
Sit' onpi valmis seuraamaan.

Sit' ihme on kuin mestarimestä -
Kuin komehantti onkin se -
Se eksyttää voi koulutiestä
ja johtaa lapset harhaalle.

Kuin toinen juoksee, juoksee toinen,
Niin ett' on katu tulvillaan.
Tää maailma on kummanmoinen -
Kun apinoiksi kasvetaan.

Sokkosilla.

Sok, sok, sokko
Tärkeä kuin sokko!
Vaikk' on silmät pitehissä,
Etsi saalis-missä missä? —
Sokko kiittää silmät auki,
Löytyy aallostakin hauki;
Toisin sokko raukan on,
Toisinpä on.

Sok, sok, sokko,
Koita, sokko sokko!
Jos sa kosket näkevät,
Pill' on sokkus ja hätä.
Jok' ei käytä silmiänsä,
Ansaitse ei näköänsä.
Sokko saalikin jo sai,
Kunnipä sai!